

Labdarúgás és piacgazdaság

Az utóbbi napokban-hetekben rendre mutatkoznak be az MLSZ elnökelőltjei. Meglehetősen különböznek szakmailag a vélemények, igen nagy az eltérés a labdarúgás társadalmi-gazdasági megítélését illetően. Jelesül a leendő elnök ha végighallgatja a pályázótársak javaslatait, elképzeléseit már az is eredmény, mert van miből méríteni saját végső koncepciójának kialakításához.

Sajátos érveléseket sorakoztatott fel Laczkó Mihály, az MLSZ jelenlegi elnöke újraválasztása során. A kissé elnöki székhez „ragadt” gondolatok, a mündér becsületét tüzzel-vassal védő érvelések bizonyos lényeges elemei azonban elgondolkodtatóak.

A hajó és kapitánya

Az MTI egyik munkatársa a közelmúltban nem habozott és közölte a jelenlegi elnökkel, hogy sokak szerint nincs nagy esélye újra az elnöki posztra, mert az utóbbi négy év eredménytelensége Laczkó Mihály nevével is összekapcsolódik. A felvetésre jött a sajátos elnöki válasz: „Azt hiszem, akik a labdarúgásban élnek, nem így látják ezt, hiszen nem a válogatott szereplésén kell lemérni az MLSZ munkáját.” Ez az érvelés kissé úgy hangzik,

mintha a tengeren a kapitánynak nem sok köze lenne ahhoz, hogy milyen irányban, milyen sebességgel és milyen biztonsággal halad a hajó.

Elhangzott egy bátoratlan kérdés is a riportter részéről, ami azt puhatolta, hogy mikorra várható a magyar labdarúgás felemelkedése? Mikor lesznek újra a múlthoz méltó jó eredmények? A válasz az elnök részéről így hangzott: „Csakis akkor, ha kialakult a piacgazdaság. A labddarúgás mindig is a társadalom tükré volt.”

Tervgazdaság és olimpiai bajnokság

No már most, ha az 1950-es évek társadalmi tükréből indulunk ki, akkor nagyon rossznak kellett volna lenni az akkori labdarúgásnak. Valószínű, torz volt a társadalmi tükrő, ugyanis 1952-ben Helsinkiben nemcsak a legtöbb aranyérem született, hanem az aranycsapat olimpiai bajnokságot is nyert és volt 6-3-as eredmény is. Pedig hát ebben az időben antifogyasztói társadalom, antidemokrácia és kemény diktatúra honolt, ugyanakkor tagadtuk a piacgazdaságot. De volt Budai II., Kocsis, Hidegkúti, Puskás és Czibor névvel fémjelzett csatársor. Áttekinthetjük a „puha diktatúra” időszakát is,

OLVASÓSZOLGÁLAT

LEVÉLCÍMÜNK: DÉLMAGYARORSZÁG SZERKESZTŐSÉGE, SZEGED, SAJTÓHÁZ, PF.: 153. 6740. TELEFON: 481-460

az 1960-as években – mint társadalmi tükröt – és akkor is azt látjuk, hogy nem kisebb csatársor gurigatta a labdát, mint Sándor, Göröcs, Albert, Tichy és Fenyvesi dr.

Azóta viszont nincs megállás a lejtőn, legyen tervgazdálkodás vagy piacgazdaság. Aligha hiszem, hogy a labdarúgás problémáira a piacgazdaság lesz egyértelműen a gyógyír. Ugyanis válogatottunknak jelenleg fele nyugati piacgazdaságban élő profi játékos. De az is lehet, hogy itthon nem hat rájuk a piac, csak külföldön. Az az állítás kétségtelen igaz Laczkó úr részéről, hogy jobb tárgyi,

technikai és anyagi feltételekkel javulhat a magyar labdarúgás színvonala. Viszont az is lehet, hogy Sebes Gusztávnak, az egykori kapitánynak van igaza. Ugyanis egyszer megkérdezték tőle, mi a titka a világhírű arancsapat eredményességének? Gusztai bácsi erre azt felelte: „Nincs ebben semmi titok. Egyszerűen arról van szó, hogy tizenegy magyar anya viszonylag egyidőben szült tizenegy tehetséges gyermeket, akiknek legnagyobb erényük az volt, hogy rendíthetetlenül rajongtak a labdarúgásért...”

Bálint János

Új várostérkép Szegedről

A Délmagyarország május 28-i számában ifj. Fírbás Zoltán aláírásával megjelent írásra Neményi Istvánné, a Cartographia Kft. kereskedelmi igazgatója az alábbiak közlését kérte:

„Nem szerencsés dolog egy új kiadványt úgy bemutatni, hogy közben az előállító kft. saját tulajdonosát, a Kartográfiai Vállalatot, illetve annak termékeit „szocialista egyöntetűséggel, sematizmussal” vádolják. Manapság sajnos diva-

tos, de olcsó újságírói poén. A Kartográfiai Vállalat jogutódja, a CARTOGRAPHIA Kft. már több mint két év óta egyáltalán nincs monopolhelyzetben. A vállalat már akkor is törekedett maximálisan jó térképek készítésére, amikor a polgári térképészet honvédelmi okokból kénytelen volt várostérképeit torzítani. Az újonnan alakult kis kartográfiai cégek tagjai szinte kivétel nélkül a volt Kartográfiai Vállalatnál dolgoztak, ismereteiket, tapasztala-

lataikat ott szerezték. A magyar vásárlóknak fogalmuk sincs arról, hogy a manapság oly divatos és felkapott „nyugati” térképek vásárlásakor olyan termékekhez jutnak, melyek a Kartográfiánál ké-

szültek külföldi megrendelésre. Igazságtalan és jogtalan a Cartographia Kft. sértetése, remélhetőleg csupán újságírói tapasztalatlanság és felületesség az oka.

Cartographia Kft.

Válasz egy antiszittyának

Tisztelt Polgármester úr!

Megvallo, nem értem – a DM július 2-i számában megjelent – zsörtölődéseit.

Betolakodónak, erőszakosnak, vendégszeretetükkel visszaélőnek nevez bennünket, valamint nehezményezi, hogy kisajátítottuk az ünnepüket, illetve külön ünnepet „produkáltunk”. Holott ez messze nem így van. Csak utalnék korábbi, Önnel folytatott megbeszélésemre, ahol világosan egyeztetettük programjainkat, felelősséget vállaltunk saját rendezvényeinkért, és meg egyeztünk abban, hogy egymás ünnepségét nem zavarjuk, tiszteletben tartjuk. Mellesleg mi is harmadszor ünnepeltük meg az Árpád-napot, továbbá mi is hónapok óta készülődünk rá. Előreláthatólag a jövőben is így teszünk, lehetőleg az önkormányzattal egyetértésben, de ha kell, a jóváhagyása nélkül. Mivel ez az összmagyar-ság nemzeti ünnepe, nem csupán Ópusztaszeré, még kevésbé annak polgármesteréé.

Az sem igaz, hogy figyelemre se méltattuk a község vezetését, hiszen én személyesen üdvözöltem Önt. A koszorúzáson azért nem vettünk részt, mert – tudomásom szerint – nem hívtak bennünket. A

színvonal kérdésébe most ne menjünk bele, ám azon állítása ellen élesen tiltakozom, hogy szónokaink közül bárki is antiszemita kijelentéseket tett volna. Az indokolatlanul alacsony köröző repülőgépet viszont bátran minősíthetnénk ünnepségünk nyugalmának és rendjének szándékos megzavarásaként. Aki pedig a tiltó törvény ellenére, provokatív módon, ma is vörös csillagot visel, készüljön föl efféle incidensekre még akkor is, ha az önbíráskodást magam sem helyeslem.

Egyebekben ezúton is köszönetet mondok Önnek, hogy a hangosítást rendelkezésünkre bocsátotta. Abban a reményben zárom soraimat, hogy hasonló surlódás máskor nem lesz köztünk. Önnek és községének minden jót kívánok.

Tisztelettel:

Siklósi András
a Nagy Szittyta Történelmi Világkongresszus alelnöke

ROSSÓ
élelmiszerbolt
éjjel-nappal 0-24 óráig
áll rendelkezésükre
kedves vásárlóinknak:
Mars tér 17.

■ Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy a napjainkban jelenkező szekták, tévtanítások, újkeletű jelenségek, hogy talán a demokrácia következménye ugyanannak a Bibliának sokfajta értelmezése. De éppen a fent idézett mondat tükrözi, hogy Krisztus tanításának elhangzása után, egyesek máris jobban akarták tudni, mit is akart Krisztus tanítani.

Az egyház /egyetemes=katolikus/ féltőn, rendkívül nagy gondnal őrizte meg az igazságokat, melyeket Krisztus által kapott az emberiség Istentől. Ez két „oszlopban” maradt meg a ma emberének. Az egyik oszlop a Szentírás, melyet apostolok és tanítványaik rögzítettek még abban az évszázadban, mikor Krisztus azokat tanított. A másik oszlop az apostolok és tanítványok szóbeli igehirdetése (ez tulajdonképpen megelőzte az írásbeliséget), melynek hiteles megőrzését csak a Szentlélek működése tette lehetővé. (Jn16, 13) (Ezt nevezzük Szentháromságnak.

Egy olyan épület, amelyik két tartóoszlopon nyugszik, összedől, ha valamelyik tartóoszlopát elbontják, mert nem látják a funkcióját. A két oszlop egy alapon áll és egy épületet tart.

A kettős oszlopon nyugvó épület a Krisztust követők hite. Napjaink tévedése, hogy az apostolok szóbeli tanítását igyekeznek nem tudomásul venni. De akkor már nem teljesen keresztények, nem Krisztust, hanem önmaguk elképzeléseit, követik. Krisztus követése csak úgy lehetséges, ha minden Istentől kapott igazságot elfogadok. És nem csak azokat, melyek nekem tetszenek, vagy amelyeket képesnek érzem magam megtartani. Ezzel nem tudnak azonosulni napjaink különböző szektái. Krisztus követése tehát egyértelmű hitet és hittartalmat kö-

A görögkatolikus egyház és Szeged városa

vetel meg. Azonban ez nem jelenti azt, hogy mindenkinek azonos módon kell ezen az úton járni.

Ellenkezőleg, az Isten teremtetten emberben éppen az a nagyszerű, hogy számtalan módon tudja tenni a jót. Tudja megszólítani Teremtőjét. Az egyetemes (katolikus) egyház sokszínűsége, a különféle rítusok és szokások, melyek által a keresztények vallásukat gyakorolhatják ékes bizonyítéka a tényleges vallásszabadságnak.

Van a katolikus egyházon belül egy olyan közösség, amely sajátos módon gyakorolja és éli meg az egyház hitét. Ez a közösség a görögkatolikus egyház. Magyarországon 250-300 ezren vannak. Sajátos rítusa és ősisége mindenképpen figyelmet érdemel. Kik ők és honnan jöttek?

1054-ben az egyház két részre szakadt. Gyászos nap ez azóta kereszténységben, hiszen a Krisztus alapította egyetlen közösség nyugati és keleti egyházra szakadt szét. A nyugati egyház, a római katolikus egyház teljes mértékben birtokolja az Istentől kapott összes igazságot. A keleti egyház teljesességéből „csupán” a Krisztus földi helytartója elsőségének elfogadása hiányzik. A hitigazságokban teljes lenne az egyetértés, ha a megfogalmazásokat egyeztetni lehetne. Ezt a nagy egyházszakadást azóta számtalan kisebb egyházszakadás követte. De ez a szakadás alapjaiban rázta meg Krisztus egyházát.

Nem sokkal a nagy egyházszakadás után megindult a törekvés az újraegyesítésre, ám

„...vannak közöttetek, akik azt mondják: Én Pállal tartok, én meg Apollóval, én Kéféssal, én pedig Krisztussal.” /1Kor1,12/

Szent Pál apostol – mint látjuk – igen világosan teszi fel a kérdést a Korintusban lakó keresztényeknek, akik nem sokkal a megtérésük után már pártokra szakadva, Krisztus igazságait saját saájízüik szerint értelmezték.

„Talán megoszlott Krisztus?” /1Kor1, 13/ Krisztus nem oszlott meg, híveinek sem volna szabad megoszlanuk.

ez egyáltalán nem volt könnyű feladat, leginkább az emberi gyarlóság miatt. Mégis azok, akik a Szentlélektől indítva az egyház egységében hittek, szép eredményeket tudtak felmutatni. Elsősorban az vezette őket, amit Szent János apostol fogalmazott meg: „...ne szeressünk szóval és nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!” Az első komolyabb egyesítési törekvések már az 1200-as évek elején megindultak. A történelmi helyzet miatt azonban csak az 1600-as években valósult meg itt Európában az egység, éspedig marandóan.

Az egységet megvalósító közösség, a görögkatolikus egyház kivételes módon tartalmazza a hit teljességét. Ugyanakkor azokat a csodálatos őskeresztény szokásokat, imádságokat őrzik, amelyek által az ember lelke Krisztussal telik meg. Az ősi, Aranyszájú Szent János által a IV. században összeállított Szent Liturgiát végzi változatlanul. Ez az a Liturgia, melynek eredeti, hosszabb formáját még Szent Jakab apostol állította össze az apostolok és őskeresztények hagyományából. Ennek az egyháznak a többi szertartása

és hagyománya is az apostoli időkre nyúlik vissza. Ebből az ősiségből és Krisztus közelségből követően van mondani valója a mai kor emberének is, aki egyre inkább igényli a hitelességet és a tartalmasságot.

Különböző történelmi okok miatt Magyarországon első sorban az ország keleti részén – Borsod-Abaúj-Zemplén-, Hajdú-Bihar-, és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyékben – élt ez a rítus korábban. A nagy vándorlások és áttelepülések miatt lassan az egész országban jelen van ma már. A legtöbb helyen, mint Szegeden is, első sorban a római katolikus egyház segítségével sikerült a közösségbe szerveződniük a görögkatolikus híveknek.

1980-tól az ország egész területén megindult a görögkatolikus egyházközségek szerveződése, mivel a pápa a hajdúdorogi püspök joghatóságát kiterjesztette az egész ország területére. A papnevelés Nyíregyházán, a Hittudományi Főiskolán folyik, s részben a Budapesti Hittudományi Főiskolán a római kat. papnövendékekkel együtt. Most összesen több mint 60 papnövendék

készül a hívek szolgálatára. Velük tanulnak az erdélyi, kárpátaljai és az eperjesi egyházmegyék papnövendékei is.

A magyarországi görögkatolikusoknak nagy kincse a máriapócsi kegyhely, ahol háromszor is könnyezett az Istenszülő kegyképe. Bazilikáját az 1700-as években építették. A Szent Bazil rendi szerzetesek gondozták. Ők most újra együtt vannak a régi rendházukban, amelyet részben visszazaptak az államtól. A Szent Bazil rendi apácák is visszanyerték ott régi épületüket. Most már ők is itt gondozhatják a szeretetházukban élő öregeket. Hajdúdorogon Görögkatolikus Általános Iskola és Gimnázium is működik és nevel vallásos és erkölcsös életre. Ebben segít az egyházmegye havilapja is, a Görögkatolikus Szemle. Nyíregyháza külvárosaiban is görögkatolikus templomok épülnek, a fővárosban is egyre több misézőközpont működik. Híveink áldozatkészsége és buzgótsága példaadó lehet az egész ország népének.

Szegeden a 30-as években alakult meg szervezetileg a görögkatolikus egyházközség, főleg Juhász István kúriai bíró vezetésével. Azóta lelkesük is van. A Lechner téri Szent Rozália kápolnát kapták meg a szeged-csanádi püspök jóvátárból. Ehhez az egyházközséghez tartozik tulajdonképpen a Duna-Tisza köze görögkatolikus híveinek az ellátása egészen Pest megye határáig. Így jó néhány ezer fő kapcsolódik ehhez az egyházközséghez. Azonban a nagy távolságok miatt nem könnyű a

lelki igények kielégítése. A városban is szétszórtan laknak a hívek, mégis szép összetartással élnek. Összefognak, egymásra figyelnek. Az egyházközségi élet belsősegés, virágzó.

Az egyházi központi épületük rendbehozatala a jelenlegi nagy feladatuk, amihez még több áldozatkészség és segítség is szükséges. Itt szeretnénk kialakítani a lelkesi lakás és az előadótermek mellett egy 30 fős fiúkollegiumot a rászoruló szegényebb tanulóknak. Erre igen nagy szükség van, mert nemcsak az egyházközség területéről, hanem az ország keleti részéből is sokan tanulnak Szegeden.

Mindehhez remélik a városi önkormányzat hathatós támogatását is, hiszen ők tették lehetővé, hogy az egyház birtokába jusson régi épülete helyett annak a csereingatlanak, amely a kápolna mögött áll a Lechner téren. Természetesen a város minden lakójának szeretetét és támogatását örömmel és köszönettel fogadjuk.

A görögkatolikus egyház léte hazánkban és városunkban is tanúságot tesz arról, hogy a Krisztus alapította egyház egysége helyreállítható és megőrizhető, ugyanazon hit megtartásával és az emberi sokszínűség tiszteletben tartásával.

Szaplonczay Niklós
gör.kat. lelkész

OLCSÓ HOLMIT!
HOL? MIT? **BENNE VANI!**

FILLÉRES
10 Ft
Higgyen a zsebénél!